

אומרים שהוא אדם מחזיר וקפדני-ולא יודעים

לוי גרי,
הצנזור לסרטים

כולם כועסים על לוי גרי, הצנזור של מדינת ישראל. קודם כעסו עליו שהוא לא מרשה להכניס חזות חשופים למדינת ישראל, והכעס הזה כבר נמשך הרבה הרבה שנים.

השבוע כולם כעסו עליו שהוא היה בין פוסלי המניע לרצח, וכל הארץ מדברת בו זעם על פסילת סרט מפני שיש בו רצח ה' מתבצע ביום העצמאות, או מפני שמופיע שם גואף החי בהאמבורג, והוא בכל זאת סימפטי.

אחרי זה התחילו לכעוס מפני שפורסם בעיתונות שהסרט נפסל בגלל „גודש של זנות“, שהוא נימוק חסר משמעות לגמרי. מה גם שבסרט אין בכלל זנות וגם לא עירום.

באמת מסכן, לוי גרי הזה. מה שהוא לא עושה — תמיד כועסים עליו.

איש מכל אותם כועסים לא יודע איזה אדם טוב הוא לוי גרי. אף אחד לא יודע, שכפי שהוא מגן על סרטים, ועל המוסר ועל התרבות הישראלית, ככה הוא מגן גם על כל נצרך ונוקק.

אף אחד לא יודע, למשל, כמה הוא הגן על מרסל מורחי. מרסל היא בחורה עניה מאד, בת למשפחה מרוקאית המורכבת מ' עשרה ילדים קטנים, ומשני הורים נחמ' דים.

אביה עובר, אמה לא, והיא לפעמים כן ולפעמים לא.

★ ★ ★

מחוסרת עבודה יפה

לפני כמה זמן היא עבדה חמישה חודשים כחורנית במלון גנייהודה ב' ירושלים. היא היתה נחמדה ואהודה, לבושה בטעם ומסורקת בחן. אבל זה לא עזר לה.

אני הצנזור

כך זה התחיל: על כוס קפה במלון

כשקיבצו שם בעובדים, היא קוצצה עם עוד אחרים. היא היתה מחוסרת עבודה, יפה מאוד, ואומללה מאד. יום אחד היא הלכה למלון גנייהודה, כדי להצטלם שם צילומי פירסומה, בסאונה, ו' שם היא פגשה, למולה הרב, את מיז' את לוי גרי.

★ ★ ★

דמעה שקמה

לוי גרי רק ראה את יופיה, ומיד נכמרו בו רחמיו. הוא שאל אותה מה היא עושה בחיים וממה היא חיה, וכשהוא שמע שכדי להרוויח למחייתה היא צריכה לע' מוד מול המצלמה כשרק מגבת לגופה, הוא החליט שהוא מוכרח לעזור לה. היא סיפרה לו את סיפור חייה, והוא הויל עליו דמעה. היא סיפרה לו על כל תשעה האחים והאחיות שלה, ועל המצב ה' קשה בבית, ועל האמא שלה ועל האבא שלה, ועל כל המחזורים שלה. „אחותי הקטנה זהבה“, היא היתה מספרת לו, „יכולה להמשיך לחיות בבית העני ש' לנו, ולעזור לאמא ולאבא, אבל אני לא. אני נועדתי לדברים גדולים יותר.“ לכן, היא הסבירה לו, היא מסתובבת ב' קפה אטסקה שבירושלים כדי להיראות על' ידי אנשים. אולי מישהו יגלה אותה, ויהיה לה עתיד טוב יותר.

★ ★ ★

זה מוצא חן

לוי גרי תיכף הבין שאי אפשר להפקי' רה לגורלה המר, והוא התחיל לטפל בה, ולדאוג לה, ולמלא את כל מחסורה, בנדי' בות לב רבה, ובטובלב מעורר הערצה. טובלב שרק אדם יקר וטוב כמוהו מסוגל לו. ופעם אחת, סוף סוף, הגיע הרגע הגדול.

סרט ישראלי תמורת חמש'עשרה לירות ליום. מרסל היא מיוחסת מהן; היא הגיעה לסרט לא בעזרתו של ספק היפהפיות, אלא בעזרתו האדיבה של הצנזור הישראלי לסרטים בכבודו ובעצמו.

מרסל מורחי (למע' לה, משמאל) לא מתערכת בין כל הכוכבניות של מארקו תורג'מן, אותן הוא מספק לכל